

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 47. Anastasius Papa ad Imperatorem scribit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum V. A.C. 496. Vit. S. Melan. ap. Boll. 6. Jan. pletavit alias, atque edita lege Subditos suos omnes ad amplectendam Religionem Catholicam invitavit. Is unicus sui ævi erat Princeps Catholicus. Anastasius quippe Imperator Eutychianis favebat. Thrasamundus Rex Vandalorum in Africa, Theodoricus Rex Ostrogothorum in Italia, Alaricus Rex Visigothorum in Hispania, Gundebaldus Rex Burgundionum Arianae Hæresis labe infecti fuere.

to. 4. Conc. p. 1266. Epist. Avit. 41. S. Avitus Episcopus Viennensis datis ad Clodoveum Litteris Conversionem ad veram Fidem gratulatur, & præsertim, quod illa Die, qua Dominus Noster in carne natus est, ipse in Sacro fonte Baptismi renasci meritus sit. Precatur, ut optimus Deus tanti Regis opera Nationes remotas, nativæ ignorantia tenebris involutas, ad sui agnitionem adducat, & hortatur, ut Rex in hunc piissimum finem Legatos (*) mittat. S. Avito hic de Gentibus Germaniæ trans Rhenum habitantibus sermo est.

§. XLVII.

Anastasius Papa ad Imperatorem scribit.

Anastasius Papa sub Pontificatus sui initium

(*) Herr Fleury hat das Wort: *Ambassadeur*. Das heisset bey unserm Uebersetzer: *Ein Missionarius*. Andere Fehler verschweige ich.

tium ad Imperatorem Anastasium de-
dit Epistolam. Laudat ejus Pietatem,
quæ adhuc in sorte privata viventem
commendaverat, rogat, ut Nomen Aca-
cii abolendo Pacem Ecclesiis daret. Quia
vero nonnulli dicebant, Acacium, post-
quam eum Felix Papa condemnasset, Po-
testatem munere Episcopali fungendi fu-
isse privatum, Anastasius Papa declarat,
judicare se, Acacium valide Baptismum,
& Ordinationem contulisse, quod indigni
Ministri peccatum Sacramentorum vir-
tuti non noceat. Rogat item Imperato-
rem, ut Alexandrinos ad unitatem Eccle-
siæ reduceret. Hanc epistolam detule-
runt Episcopi duo Cresconius & Germa-
nus, qui itineris Socios se præbuerunt Fe-
sto Patricio, Roma Constantinopolim in
causis Reipublicæ proficiscenti. Cresco-
nius, & Germanus, Constantinopoli in-
venerunt Ecclesiæ Alexandrini Apocri-
sarios Dioscorum Presbyterum, & Che-
remundum Lectorem, hi tradiderunt eis
codicillos deferendos, quibus in Papæ
Communionem recipi petebant. Dice-
bant; unicam dissidii inter ambas Eccle-
sias extitisse causam, quod epistola S. Leo-
nis ad Flavianum imperite fuisset trans-
lata, atque ut ostenderent, se esse Catho-
licos, adjecerunt Fidei Confessionem, in
qua tria prima Concilia recipiebant, &
Eutychem perinde ac Nestorium damna-
bant,

Hist. Eccles. Tom. VII.

K

bant,

Sæculum V.
A. C. 496.

Ep. I. to. 4.
Conc. pag.
1278.

n. 7.

n. 5.

Sæculum V. bant, nulla Concilii Calcedonensis facta
A. C. 498. mentione. Affirmabant, Dioscorum, Ti-
 motheum, & Petrum nunquam aliud, ac
 quod ipsi crederent, tenuisse. Sed Con-
 fessio tam perplexa rejecta est.

Sub idem tempus, nempe anno 498.
Theoph. p. Anastasii Imperatoris octavo, Macedonius
 122. Patriarcha, communicato cum Imperato-
 re consilio, ad suam Communionem at-
 trahere conatus est Civitatis Constanti-
 nopolitanæ Monasteria, quæ a se recesser-
 rant, quod Zenonis Henotico subscri-
 pisset. Cum id efficere non posset, Im-
 peratori suavit, ut Episcopos Constantino-
 poli præsentis convocaret, in quo Con-
 ventu datis Litteris ea confirmarentur,
 quæ in Concilio Calcedonensi fuissent de-
 creta. Convenerunt Episcopi, conscri-
 pta sunt Acta. Hæc vero Monachis Ca-
 tholicis non satisfecerunt, hinc Macedo-
 nius, cum eos videret in rejiciendo He-
 notico constantes, & potius Exilium fer-
 re paratos, quam cum illis communica-
 turos, qui id recipiebant, credidit, opti-
 mum fore, si Monachis libertas faciendi,
 quod vellent, relinqueretur, & nulla in
 eos commoveretur persecutio. Mona-
 steria, quæ præ cæteris insigne constan-
 tiæ specimen dederunt, fuere id, quod a
 Dio appellabatur, Bassiani, Acemeten-
 sium, & Sanctæ Matronæ.

Ipsa S. Matrona multa passa est, per-
 sequente eam Diacono, nomine Chry-
 saoro, qui Mulierem, ut cum iis, qui He-
 noticum recipiebant, communicaret, co-
 gere volebat. Item alia Sanctimonialis,
 supra fæminam docta, & fortis, virili
 constantia restitit. S. Matrona nata Per-
 gæ in Pamphilia, relicto Coniuge, pri-
 mum suscepta est in Monasterium viro-
 rum. At sexu deprehensa, Emesum abiit
 in Phœnicen, ubi Virginum Cœnobium
 rexit. Beryti aliquas Mulieres ab Idolo-
 latria ad fidem convertit. Demum Con-
 stantinopolim delata, aliquot mulieres
 exteras illo congregavit, iisque præfuit.
 Verina Imperatrix Leonis uxor Matro-
 nam amore singulari profecuta est, præ-
 primis Sanctæ fæminæ animum ab ava-
 ritia alienissimum admirans. Nobilis ali-
 qua, & admodum dives fæmina magnam
 auri vim S. Matronæ contulit, unde am-
 plissimum condidit Monasterium. S. Ma-
 trona ad annum vitæ pervenit centesi-
 mum, postquam non plures, quam vigin-
 ti quinque, in Sæculo transegisset.

Festus Patricius cum Constantinopoli
 ageret, petiit, ut SS. Petri, & Pauli me-
 moria majori pompa, quam antea, in illa
 Civitate coleretur, & impetravit. Ma-
 cedonius Patriarcha Constantinopolita-
 nus epistolas suas Synodales Festo trade-
 re voluit, Anastasio Papæ reddendas, sed

Sæculum V.
 A. C. 498.

vit. S. Ma-
 tro. ap. Sur-
 8. Nov.

S. Matrona.

Theod. Lett.
 lib. 2. c. 560.

Sæculum V. A. C. 498. obstitit Imperator. Imo inter Festum, & Imperatorem secreto convenisse ferunt, persuasuros se Papæ, ut Zenonis Henotico subscriberet. Interim Festus Romam reversus Anastasium Papam reperit mortuum. Is enim obierat 16. Nov. anno 498. postquam Sacram Sedem annis duobus non integris tenuisset. Una Ordinatione Mense Dec. creaverat Presbyteros duodecim, & alias Episcopos sexdecim. Confessionem S. Laurentii argenti octoginta libris appensis ornavit.

Lib. Pont.

§. XLVIII.

Symmachus Papa. Schisma Laurentii.

Theod. ibid. Anastasio successit Symmachus Diaconus, Fortunati Filius, in Sardinia natus. Verum Festus Patricius, cum talem vellet Pontificem, qui Henotico subscripturus esset, multos pecunia corrupit, qui eodem tempore Laurentium Archi-Presbyterum elegerunt. Ambo eadem die ordinantur, Symmachus in Basilica Constantini, cui major numerus favebat, Laurentius in Basilica S. Mariæ. *Greg. IV. Dial. c. 40.* Inter cæteros, qui Laurentium sequebantur, illustrissimus fuit Diaconus Paschasius, quem eximia virtus, cura pauperum, & sui ipsius contemptus, commendabant. Is quoad vixit, Laurentio ad-

hæsit